

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 125/2017
22.02.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа Милунке Цветковић, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног – адвоката Марсела Гогића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Руми К бр.274/14 од 18.12.2015. године и Вишег суда у Сремској Митровици 2Кж1 бр.165/16 од 22.11.2016. године, у седници већа одржаној дана 22. фебруара 2017. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Марсела Гогића, као основан, па се **ПРЕИНАЧУЈУ** правноснажне пресуде Основног суда у Руми К бр.274/14 од 18.12.2015. године и Вишег суда у Сремској Митровици 2Кж1 бр.165/16 од 22.11.2016. године, тако што се према окривљеном АА, на основу одредбе члана 422. тачка 2) Законика о кривичном поступку

ОДБИЈА ОПТУЖБА

да је дана 20.07.2012. године око 09,00 часова у ..., у стању да схвати значај својих радњи и да управља својим поступцима, при чему је био свестан свог дела и хтео његово извршење, те је био свестан забрањености свог дела, након што је у улици ... приметио оштећеног као тужиоца ББ како се креће својим мопедом, зауставио своје возило којим се претходно кретао и кроз отворен прозор му опсовао мајку, а затим изашао из возила држећи у руци дрвену бејзбол палицу којом је, као средством подобним да тело тешко телесно повреди, уз псовке задао оштећеном као тужиоцу више удараца по глави и телу, којом приликом му је нанео лаке телесне повреде у виду раздерно-нагњечне ране у регији изнад десне обрве, раздерно- нагњечну рану у регији чеоне поглавине, нагњечење на теменој поглавини и контузију са крвним подливом на предњој страни трбуха,

-чиме би извршио кривично дело лака телесна повреда из члана 122. став 2. у вези става 1. Кривичног законика.

Трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава.

Образложење

Пресудом Основног суда у Руми К бр.274/14 од 18.12.2015. године, окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 2. у вези става 1. КЗ, за које дело му је применом одредаба чланова 64, 65. и 66. КЗ, изречена условна осуда, тако што му је утврђена казна затвора у трајању од три месеца и истовремено одређено да се иста казна неће извршити уколико окривљени у року од једне године од дана правноснажности пресуде не изврши ново кривично дело.

Истом пресудом, окривљени је обавезан да на име трошкова кривичног поступка плати суду износ од 18.622,00 динара, те да на име паушалних трошкова плати износ од 5.000,00 динара, све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Вишег суда у Сремској Митровици 2Кж1 бр.165/16 од 22.11.2016. године, одбијене су као неосноване жалбе окривљеног АА и његовог браниоца, а пресуда Основног суда у Руми К бр.274/14 од 18.12.2015. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА – адвокат Марсел Гогих, на основу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, због повреде закона из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев и преиначи побијане пресуде, тако што ће према окривљеном АА на основу члана 422. тачка 2) ЗКП одбити оптужбу.

Врховни касациони суд доставио је примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку и у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, налазећи да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2.), размотрио списе предмета, са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев је основан.

Основано се у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА указује да је доношењем побијаних пресуда учињена повреда закона из члана 438. став 1. тачка 1) Законика о кривичном поступку, јер постоји околност (правноснажно пресуђена ствар) која трајно искључује кривично гоњење окривљеног за наведено кривично дело.

Из списка предмета произилази да је правноснажним решењем Прекршајног суда у Руми Пр бр.2-7480/12 од 31.07.2014. године, на основу члана 216. став 1. тачка б) Закона о прекршајима обустављен прекршајни поступак који је покренут

и вођен против окривљених ВВ и АА, због прекршаја из члана 6. став 3. Закона о јавном реду миру, јер је наступила застарелост за вођење прекршајног поступка.

Према чињеничном опису наведеног решења, прекршај је учињен на тај начин што су окривљени дана 20.07.2012. године у ... око 09,00 часова, нарушавали јавни ред и мир, тако што је претходно у просторијама ГГ дошло до вербалног сукоба и међусобног вређања између окривљених ББ и АА, а затим су се истог дана срели у улици ..., где је дошло до међусобне туче окривљених и размењивања удараца по глави и телу.

Пресудом Основног суда у Руми К бр.274/14 од 18.12.2015. године окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 2. у вези става 1. КЗ за које дело му је изречена условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од 3 месеца са роком провере од једне године. Ова пресуда постала је правноснажна доношењем пресуде Вишег суда у Сремској Митровици 2Кж1 бр.165/16 од 22.11.2016. године, којом су одбијене као неосноване жалбе окривљеног АА и његовог браниоца, а првостепена пресуда потврђена.

Из описа радњи кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 2. у вези става 1. КЗ, због којег је окривљени АА правноснажном пресудом оглашен кривим, произилази да чињенични опис предметног кривичног дела одговара чињеничном опису прекршаја из члана 6. став 3. Закона о јавном реду и миру, описаном у решењу Прекршајног суда у Руми Пр бр.2-7480/12 од 31.07.2014. године, обзиром да се догађај описан у прекршајном решењу и догађај описан у правноснажној пресуди догодио истог дана – 20.07.2012. године, око 09.00 часова, у истом месту - у ..., при чему се догађај односи на исте радње окривљеног АА према истом оштећеном (који је у прекршајном поступку имао својство окривљеног), а које су описане и у изреци правноснажне пресуде, и у изреци решења Прекршајног суда у Руми.

Дакле, чињенице које су обухваћене изреком прекршајног решења, у суштини су битно исте, у односу на чињенице које су обухваћене изреком правноснажне пресуде у кривичном поступку, којом је окривљени АА оглашен кривим, након што је решење о обустављању прекршајног поступка постало правноснажно.

Имајући у виду да се чињенични опис прекршаја односи на истог окривљеног, на исти животни догађај који се десио у исто време, на истом месту и истоветним радњама окривљеног, то је по оцени овога суда у конкретном случају побијаним пресудама учињена повреда кривичног закона из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП у вези члана 4. став 1. ЗКП, а што се основано истиче у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног.

При томе, околност да опис прекршаја из члана 6. став 3. ЗЈРМ не садржи опис лаке телесне повреде које је оштећени задобио критичном приликом, као последицу радњи окривљеног, која је описана у изреци правноснажне пресуде, у

конкретном случају није од утицаја и суштински не мења истоветан чињенични опис догађаја у оба поступка, обзиром да наношење телесних повреда није битан елемент прекршаја, али је свакако описана последица била позната суду непосредно након догађаја.

Одредбом члана 4. став 1. ЗКП прописано је да нико не може да буде гоњен и кажњен за кривично дело за које је правноснажном пресудом ослобођен или осуђен, или је за то дело поступак против њега правноснажно обустављен или оптужба правноснажно одбијена.

Правна сигурност у казненом праву, гарантована је и Уставом Републике Србије, који у члану 34. став 4. прописује да нико не може бити гоњен ни кажњен за кривично дело за које је правноснажном пресудом ослобођен или осуђен, или за које је оптужба правноснажно одбијена или је поступак правноснажно обустављен, нити судска одлука може бити измењена на штету окривљених у поступку по ванредном правном леку, а истим забранама подлеже и вођење поступка за друго кажњиво дело.

И одредбом члана 4. Протокола 7 уз Европску конвенцију о заштити људских права и основних слобода прописано је да се никоме не може поново судити, нити се може поново казнити у кривичном поступку у надлежности исте државе, за дело због ког је већ био правноснажно ослобођен или осуђен.

Имајући у виду цитиране законске и конвенцијске одредбе, те чињеницу да радње окривљеног АА описане у решењу о прекршају и радње због којих је побијаним пресудама оглашен кривим представљају чињенично један исти догађај, то је Врховни касациони суд нашао да се у конкретном случају очигледно ради о правноснажно пресуђеној ствари.

Стога је усвојио захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног и преиначио побијане пресуде тако што је према окривљеном АА на основу члана 422. тачка 2) ЗКП одбио оптужбу да је извршио кривично дело лака телесна повреда из члана 122. став 2. у вези става 1. КЗ.

Са свега изложеног, а на основу члана 492. став 1. тачка 2) ЗКП, донета је одлука као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Снежана Меденица,

Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић